

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814204976
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubov Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8814204976.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ľubov Vargovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, právne zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711 proti žalovanej: W. J., E.. XX.XX.XXXX, I. I. XXX, o zaplatenie 743,48 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 45,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 14 € od 18.6.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5% ročne zo sumy 17,50 € od 18.7.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5% ročne zo sumy 14 € od 18.8.2011 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti toto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 461,17 € s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% p.a. zo sumy 14 € za obdobie odo dňa 18. 6. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,5% p.a. zo sumy 17,50 € za obdobie odo dňa 18.7.2011 do zaplatenia, zo sumy 14 € za obdobie odo dňa 18.8.2011 do zaplatenia a zo sumy 415,67 € odo dňa 18.9.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, ako postupca na strane jednej (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) a žalobca ako postupník na strane druhej, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok na žalobcu, vrátane pohľadávky voči žalovanej. Žalovaná ako záujemca uzavrela s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle ust. § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) Zmluvu o pripojení (ďalej len „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikácie, teda právny predchodca žalobcu od účinnosti Zmluvy poskytoval žalovanej služby elektronickej komunikácie, najmä umožnil žalovanej uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiaval telekomunikačnú sieť nepretržite v prevádzkovom stave, poskytoval žalovanej servisné služby a ďalšie služby v zmysle Zmluvy a Všeobecných podmienok. Žalovaná sa zaviazala riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu služieb. Právny predchodca žalobcu riadne poskytoval žalovanej vyššie uvedené služby a ich cenu vyčíslil v zmysle Zmluvy a aktuálneho Cenníka faktúrami s vyznačeným zúčtovacím obdobím a splatnosťou nasledovne: faktúra č. XXXXXXXXXX, splatná dňa 17.8.2011, znejúca na sumu 14 €, faktúra č. XXXXXXXXXX, splatná dňa 17.6.2011, znejúca na sumu 14 €, faktúra č. XXXXXXXXXX, splatná dňa 17.9.2011, znejúca na

sumu 52,52 eur a faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.7.2011, znejúca na sumu 17,50 €. Žalovaná nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu jej zo Zmluvy a cenu riadne poskytnutých služieb žalobcovi nezaplatila, resp. nezaplatila ich pomernú časť, čím porušila povinnosti jej vyplývajúce zo Zmluvy v spojení so Všeobecnými podmienkami. Dlh žalovanej voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe vyššie uvedených skutočností predstavuje sumu 461,17 €. V prípade, ak je žalovaná suma nižšia ako suma na vystavenej faktúre, žalovaná vykonala čiastočnú úhradu u právneho predchodcu žalobcu. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaná vo vzťahu k žalobcovi dostala v zmysle ust. § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania a žalobca má teda nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplatenia.

Podľa § 115a ods. 2 OSP, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch. Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 €, od toho okamihu ide o drobný spor - s výnimkou vecí uvedených v § 200ea ods. 2 OSP.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenie, súd nenariadil pojednávanie na prejednanie veci samej a doručil účastníkom procesné poučenie vo forme uznesenia, ktorým ich okrem iného poučil aj o tom, že podľa ust. § 120 ods. 1, 4, OSP, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, a preto súd rozhodol na základe listín predložených žalobcom, a to faktúrami čl. 3-8, zmluva o poskytovaní služby čl. 9-10, zmluva o nájme koncového zariadenia čl. 11-12, odovzdávací protokol čl. 13-14 a zistil nasledujúci skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „ST“) ako poskytovateľ a žalovaná ako účastník a nájomca uzavreli zmluvu o poskytovaní služby a nájme KZ, ktorou sa poskytovateľ zaviazal zriadiť a poskytovať žalovanej službu Magio Sat - Klasik s viazanosťou 24 mesiacov s tým, že v ďalšom boli uvedené parametre produktov poskytnutých žalovanej s uvedením spôsobu ich dodania a aktivácie. Poskytovateľ sa zaviazal prenechať nájomcovi do dole uvedené KZ. Nájomca sa zaviazal mesačne platiť ST cenu nájmu KZ (nájomné) podľa platného Cenníka ST a v prípade nájmu niektorého z nižšie uvedených KZ aj jednorazový poplatok za jeho aktiváciu. Nájomca sa zaviazal v prípade výpovede zmluvy o nájme z dôvodov na jeho strane a nevrátení KZ a príslušenstva uhradiť zmluvnú pokutu stanovenú v tejto zmluve alebo podľa cenníka na prenájom KZ účinného v čase podpisu zmluvy.

V zmysle Ostatných ustanovení zmluvy táto zmluva sa riadi platnými Obchodnými podmienkami ST, a.s. na poskytovanie služby Magio Sat, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a obidve zmluvné strany sa ich zaväzujú dodržiavať. Ceny nájmu sú určené podľa platného Cenníka ST.

Podľa odovzdávacieho protokolu Magio Sat zo dňa 28.4.2010, predmetom odovzdania bolo zriadenie služby a bolo inštalované všetko technické vybavenie od ST dodané v rozsahu zvolenej úrovne inštalácie.

V časti zmluvy Nájom koncového zariadenia boli uvedené jednotlivé koncové zariadenia a výška nájmu mesačne ako ak zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia prenajatého Magi Sat Boxu, jednorazovo 150 € a zmluvná pokuta v prípade nevrátenia, straty alebo odcudzenia diaľkového ovládača k prenajatému Sat Boxu 16,77 €, pokuta za kartu 19,95 € a ostatné príslušenstvo 29,95 €.

Žalobca vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.8.2011, znejúca na sumu 14 €, faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.6.2011, znejúca na sumu 14 €, faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.9.2011, znejúca na sumu 52,52 eur a faktúra č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.7.2011, znejúca na sumu 17,50 €.

Pohľadávka voči žalovanej bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.6.2013, registrovanej aj na tunajšom súde, čím je preukázaná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Ako vyplýva z § 42 ods. 4 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,
- b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

V zmysle § 43 ods. 1 zákona zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Ako vyplýva z § 43 ods. 3 zákona zmluva o pripojení zaniká

- a) uplynutím času, na ktorý bola uzavretá,
- b) dohodou účastníkov zmluvy,
- c) odstúpením od zmluvy,
- d) výpoveďou,
- e) ak tak ustanovuje osobitný predpis.

V zmysle § 43 ods. 5 zákona podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník

- a) opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobanlivosti,
- b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,
- c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí,
- d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania,
- e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 43 ods. 6 zákona účastník môže vypovedať zmluvu o pripojení uzavretú na dobu neurčitú z akéhokoľvek dôvodu alebo bez udania dôvodu.

V zmysle § 43 ods. 7 zákona podnik môže vypovedať zmluvu o pripojení, ak ďalej nemôže poskytovať verejnú službu v dohodnutom rozsahu alebo v potrebnej kvalite z dôvodov technickej neuskutočniteľnosti ďalšieho poskytovania služby okrem univerzálnej služby. Ak podnik vypovie zmluvu o pripojení z dôvodu

modernizácie verejných služieb, s ktorou je spojené ukončenie poskytovania verejnej služby podľa uzavretej zmluvy o pripojení, je povinný s výpoveďou doručiť účastníkovi ponuku na poskytovanie inej, technicky a cenovo blízkej verejnej služby s jej zvýhodneným zriadením.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Ako vyplýva z § 671 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

V zmysle § 682 Občianskeho zákonníka ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonník).

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal sú za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytovaní služby a nájme KZ, na základe ktorej zmluvy boli žalovanej právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaná sumu za tieto služby neuhradila, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zviazal žalovanú na zaplatenie sumy 45,50 €.

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostala do omeškania, preto ju súd zviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške uvedenej vo výroku uznesenia z jednotlivých neuhradených súm.

Ďalším nárok uplatňovaným žalobcom bol nárok na úhradu sumy 415,67 € na základe faktúry č. XXXXXXXXXX, ktorou bola žalovanej právnym predchodcom žalobcu vyúčtovaná Magio Sat pokuta v

sume 199 € a suma 216,67 € za ostatné služby, pričom sa jednalo o pokutu za Magio Box v sume 150 €, pokuta za diaľkový ovládač v sume 16,77 €, pokuta za kartu v sume 19,95 € a pokuta za ostatné príslušenstvo v sume po 29,95 €.

Jednou z uplatňovaných zmluvných pokút je Magio Sat pokuta vo výške 199,- €.

Žalobca si uplatňuje predmetný nárok z titulu zmluvnej pokuty, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 10C/117/2014, Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 11C/380/2014). V predmetných rozhodnutiach bol predmetom konania mimo iného aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 199 eur v súvislosti s poskytovaním služby Magio Sat právny predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., pričom aj keď predmetné dojednania boli naformulované odlišne od dojednania v tejto právnej veci, svojou podstatou postihovali konanie žalovaných ako účastníkov v rámci poskytovanej služby Magio Sat, preto má súd za to, že sa jedná o podmienku s rovnakým významom tak ako to predpokladá ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka.

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenie z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky

v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejým a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

V danom prípade nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty v sume 199 € nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti spolu s príslušenstvom zamietol.

Žalobca si vo faktúre č. XXXXXXXXX uplatnil aj ďalšie zmluvné pokuty a to pokutu za Magio Box v sume 150 €, pokutu za diaľkový ovládač v sume 16,77 €, pokutu za kartu 19,95 € a pokutu za ostatné príslušenstvo v sume 29,95 €, spolu v sume 216,67 €.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvných pokút, žalobca toto právo odvíja od zmluvy, cenového výmeru, tarify a cenníka s odkazom na Obchodné podmienky, pričom čo sa jedná zmluvy, tak táto je typovou zmluvou, ktorá je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie a rovnako pokiaľ sa jedná o cenový výmer, tarifu či cenník, ktoré boli súčasťou zmluvy. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách ako aj v cenníku, tarife a cenovom výmere. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 10 bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Zmluvné pokuty boli dojednané pre prípad porušenia povinnosti žalovaného ako zákazníka vrátiť všetky zariadenia odovzdané mu žalobcom ako poskytovateľom ako aj v dôsledku ich poškodenia, odcudzenia čo straty. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti a súčasťou takto uzavretej zmluvy sa stali aj cenník, tarify a cenový výmer.

Tak ako to vyplýva z jednotlivých vyššie citovaných ustanovení predmetné zariadenia boli nevyhnutné pre poskytovanie dojednaných služieb, no neboli jej integrálnou súčasťou, boli vo vlastníctve poskytovateľa a žalovanej boli poskytnuté do dočasného užívania a nájmu, za ktorý sa žalovaná ako nájomca zaviazala platiť mesačne cenu nájmu.

Tu súd poukazuje na to, že žalobcovi ako vlastníkovi veci poskytuje ochranu ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Zákon v citovanom ustanovení poskytuje vlastníkovi súdnu ochranu proti tomu, kto neoprávnene zasahuje do jeho vlastníckeho práva, najmä umožňuje domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje a to podaním žaloby na vydanie veci.

Vlastníckemu právu sa poskytuje ochrana aj prostredníctvom trestnoprávnych predpisov, sú to najmä príslušné ustanovenia Trestného zákona o spáchaní, resp. naplnení skutkovej podstaty trestného činu krádeže, sprenevery, neoprávneného používania cudzej veci alebo poškodzovania cudzej veci.

Zo žalobného návrhu pritom ani nie je zrejmé, z akých dôvodov si žalobca uplatňuje proti žalovanej uvedené zmluvné pokuty, keďže v danom prípade nebolo z jeho strany preukázané, že by došlo k strate, odcudzeniu jednotlivých zariadení, či ich poškodeniu alebo že by ich žalovaná odmietla žalobcovi vydať.

Žalobca ako poskytovateľ a vlastník veci, s najväčšou pravdepodobnosťou nevyužil žiadnu z uvedených foriem ochrany, keďže zo žalobného návrhu ani predložených listín nevyplýva, žeby si takéto právo uplatnil a na ochranu svojho vlastníckeho práva si zvolil dojednanie o zmluvnej pokute postihujúcej zákazníka, čo môže navodzovať dojem, že jeho skutočným záujmom nebolo opätovne ako vlastník aj vec držať a nakladať s ňou, ale že tu bola len zvolená možnosť získania náhrady za takúto vec prostredníctvom inštitútu zmluvnej pokuty.

V ďalšom súd poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby zariadenia boli síce vrátené, avšak poškodené, pričom právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ naplnenie týchto podmienok, resp. vyhodnotenie takéhoto stavu nikde nekonkretizoval, preto sa možno domnievať, žeby bolo len na voľnej úvahe a posúdení žalobcu alebo jeho pracovníkov, či by žalovanej ako zákazníkovi takáto povinnosť vznikla. Ako už bolo uvedené vyššie ohľadom predmetných zariadení súvisiacich s poskytovaním služby Magio Sat boli žalovanej poskytnuté do nájmu, pričom Občiansky zákonník v ustanovení § 681 v prípade skončenia nájmu ukladá nájomcovi prenajatú vec vrátiť v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci a ak sa spôsob užívania nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie, no právny predchodca žalobcu v rámci dojednaní nájmu predmetných zariadení a s tým súvisiacich zmluvných pokút takúto skutočnosť nezohľadňoval, no napriek tomu dojednal ako jeden z predpokladov vzniku nároku na zmluvné pokuty aj poškodenie predmetného zariadenia.

Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje.

V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

Vzhľadom na uvedené súd zamietol žalobu žalobcu aj v časti nároku na zmluvné pokuty v sume 415,67 €.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z pôvodne uplatnenej sumy 461,17 € s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 45,50 € spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 10% a neúspech 90%. Úspešnejšej žalovanej tak po odrátaní úspechu žalobcu od jej úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80% (90 - 10%), avšak žalovaná si trovy konania neuplatnila, ani zo spisu jej žiadne preukázateľné trovy nevyplývali, preto jej súd náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Vranov nad Topľou (§ 204 ods.1 OSP).

Podľa ust. §-u 205 ods. 1 OSP, V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. §-u 205 ods. 2 OSP, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. §-u 205 ods. 3 OSP, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.